

מְשֶׁה צָחֹר הכל בכמה שורות

כתיבה לאומנים | סקיצות | כתיבה בהזמנה אישית

אולפני שיר

הוצאה לאור: אולפני שיר, 2021

כל הזכויות שמורות למשה צחור ואולפני שיר ©

בחוברת זו טמון אוצר.
מצויים כאן ממיטב שירי המיועדים לכם האומנים
במתנה.
חלק גדול מהשירים הולחנו והופקו כסקיצות הניתנות
לשמיעה ישירה מתוך החוברת (לחיצה על קישור או
סריקת קוד).
השירים עוסקים בזוגיות, בנפש הפנימית ובנו כאנשים
במאה ה-21.
מעבר לחוברת זו, תוכלו למצוא הרבה מאוד טקסטים
במגוון רחב של נושאים בתוך האתר האישי שלי
www.moshewords.com.
מקווה שאצליח בכך לגעת ונוכל ליצור שיתוף פעולה
בעתיד הקרוב.

נשה 3חור

נייד : 052-9252353
מייל : navaoms@gmail.com

נשארתי אני | מילים : משה צחור

את כל הפח
שבזבזתי לתקוף
ואת כל הזמן
שבזבזתי להגן
ניצלתי ליצר
ניצלתי לנגן.

חשבתי שאני במקום אחר,
מתקדם,
וכבר הספקתי לשפח
את כל מה שהסתתר.
מפגש אחד,
קלף שקבות של זמן,
חשף את הבסיס
העיר את השדים
הוציא מהכיס
חלומות ופחדים.

אחרי כל השנים,
ועם כל השנויים,
גליתי שנשארת אני.
אותו ילד מפעם,
בגוף של דימויים
ואחרי כל השנים
צמחתי מבפנים
נשארת אני
ילד חולמני.

מכות של תוף בנשמה,
בעוצמה.
לתוד היומיום המסדר
נכנסה מהומה.
זה העבר -
שלא טשטש עקבות,
חשף את הבסיס
העיר את השדים
הוציא מהכיס
חלומות ופחדים.

תשעה צחור
הכל בכמה שורות
סקיצות לאומנים

נשארתי אני

(2 : 5 2)

מילים : משה צחור
לחן ושירה : רומן גרין

ליצירת קשר – נייד: 052-9252353, מייל: Navaoms@gmail.com

כל הזכויות שמורות

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

שיר פיוס | מילים: משה צחור

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

הרצפה שתחתינו משתפת.
וכשנביט בעיניים,
נבין שאנחנו לא מלאכים
בשמים.
וכשנפסיק את פינוף הידיים,
אז נוכל שוב לקרא לזה בית,
אז נוכל שוב לבנות את הבית,
יש אהבה עדין.

הרצפה שתחתינו משתפת.
אתה רואה נציבות,
אני רואה שבורה ומלכלכת.
אתה רואה לשמר,
אני רואה לנקות.
אתה לא מוכן לחדש,
לא רואה לחפות.

מי לא שמח להיות המנצח
כל כך טבעי ונמוך.
איזה מתח פתאום התפתח,
לאחד זה חשוב,
לשני הפוך.

הרצפה שתחתינו משתפת.
אתה רואה חלקה,
אני רואה שרוטה ומשפשפת.
אתה רואה לפזר,
אני רואה לאסוף.
אתה לא מוכן לשחרר,
לא רואה את הסוף.

מי לא שמח להיות המנצח
כל כך טבעי ונמוך.
איזה מתח פתאום התפתח,
לאחד זה חשוב,
לשני הפוך.

ציפור | מילים: משה צחור

רְצִיתִי אוֹתְךָ פְּשׁוּטָה
בָּאת אֵלַי מְחויֵטֶת.
רְצִיתִי אוֹתְךָ בְּרוּחָה
בָּאת אֵלַי מְחִיבֶת.

רְצִיתִי אוֹתְךָ חֲשֵׁמְלִית
בָּאת אֵלַי כִּינוֹר.
רְצִיתִי אוֹתְךָ דּוֹמָה
בָּאת אֵלַי צְפוֹר,
צְפוֹר דְּרוֹר.

מְבִטִי הָאֲחֵרִים
שׁוֹפְכִים עֲלֶיךָ אוֹר חֶזֶק,
מְקַצְרִים אֶת הַמְּרַחֵק,
מְחַזְקִים אֶת הַמְּפַרֵּר.
וְאֲחֵרֵי כָּל הַשָּׁנִים
הַבְּחִנְתִּי בְּגוֹנוֹנִים,
לְמַדְתָּ אוֹתִי לְעוֹף,
הִפְכֵתִי לְצְפוֹר,
צְפוֹר דְּרוֹר.

רְצִיתִי אוֹתְךָ מְפַל
בָּאת אֵלַי מְיוֹשֶׁבֶת.
רְצִיתִי אוֹתְךָ גִּינָה
בָּאת אֵלַי מְפֹאֶרֶת.

צִיִּרְתִּי אוֹתְךָ אֶלּוּל
בָּאת אֵלַי עִם אוֹר.
צִיִּרְתִּי אוֹתְךָ מְגֻדֵל
בָּאת אֵלַי צְפוֹר,
צְפוֹר דְּרוֹר.

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

להיות שונה | מילים : משה צחור

אני תמיד חוזר לאותו הקרב,
אם לחשב רחב ולהפך את הסדר,
או להמשיך לצעד בבטחה בתוך העדר.

יש לי את כל הסבות
ולא ארגיש מקפח.
אני חי מפחות.

זאת הכרזת ניצחון!
הבחירה להיות שונה,
להחליט מה נכון
ואת מה אני קונה.

כן, תמיד לבחור
להיות שונה,
להחליט מה נכון,
להכריז : אני לא דומה,
אני שונה,
אני שונה.
זאת הכרזת ניצחון!

ובקצה היום נשפך ספוק
מרוחות חיזוק של סילוק השנאות,
ומאמת ואורות
שאני הצלחתי לראות.

בסוף זוכרים את מי שניצא,
בסוף מוכרים את מי שניצר,
ואין רבים ואין קבוצה.

זאת הכרזת ניצחון!

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

כולם יכולים | מילים : משה צחור

כולם יכולים כִּשְׁהָעוֹלָם שְׁקֵט
כולם יכולים לְשַׁבֵּת לְשֵׁרֵט
כולם יכולים וְלֹא בְּאִפְּן מְקָרִי
כולם יכולים לְחַשֵּׁב יְצִירָתִי

כולם יכולים לְאַמֵּץ זְהוּת
כולם יכולים בְּלִי שְׂאֵף אֶחָד יְמוּת
כולם יכולים פְּתָאוּם סִתָּם כְּכָה
לְשַׁלַּח מִכְתָּב שְׁחֵרוֹר לְפָחַד

רוב האנשים סביבנו מחפשים מפלט.
כל מה שלא עכשיו,
מבזבז תזמן.

רוב האנשים סביבנו לא צובעים אספלט.
הם רק רוצים מהר,
עכשיו וכאן.

הם רק רוצים, ואין שום פחד.
כולם מנסים, רק להיות בלחד.

כולם יכולים וּנְשָׂאָרִים בְּצַד
כולם יכולים חֲכָמִים בְּדִיעֵבֶד
כולם יכולים לְמַצֵּא מְחֻבָּא
כולם מחפשים לְמַשְׁהוֹ שְׁיָבוּא

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

הביטחון שלי | מילים : משה צחור

בְּעֵינַיִם שְׁלִי אָנִי בְּסֹדֶר,
כָּבֵר בּוֹחֵר לְבַד אֶת הַבְּגָדִים.
אֶחָד כְּזֶה, שְׁמֵרְגֵשׁ בְּכָל חֹדֶר,
עַד שְׂבָאִים וּמְטַפְּסִים הַפְּחָדִים.

הַבִּטְחוֹן שְׁלִי בְּקוֹפְסָה עִם כְּפִית,
מְרַגֵּשׁ שְׁמֵת־רַחֵק הַחֲלוּם.
הַמְדַרְגּוֹת שְׁלִי נְעוֹת לַתְּחִתִּית,
וְאָנִי רַק מְנַסֶּה לְהִישָׁאֵר בַּמְּקוֹם.
הַבִּטְחוֹן שְׁלִי בְּקוֹפְסָה עִם כְּפִית,
זְקוּק לְזְרִיקַת הַכְּרָה!
הַיּוֹם אָנִי בַתְּחִתִּית,
אֶת הַיּוֹם הַזֶּה כָּבֵר אֶעֱמִיד לְמַכִּירָה.

הַעֵינַיִם שְׁלִי רוֹצוֹת מֵעֶבֶר,
לוֹ רַק הִיָּה לִי קֵל לְהַשְׁיֵג.
אֶחָד כְּזֶה שְׁנוֹפֵל מִכָּל שְׂפָר,
לֹא שׁוֹלֵט כִּי אֵין בְּפָנָיִם אֶף
מְנַהֵג.

מְכַשִּׁיר הַמְדִידָה שְׁלִי הַתְּקַלְקֵל,
אֶחָד בְּלִיעַת הָרִי קְלִישֵׁאוֹת.
הַסֵּתֶפֶלֶתִי סָבִיב וּבְלִי לְהַתְּבַלְבֵּל,
אֶסְפְּתִי בְּטְחוֹן מִכָּל הַקּוֹפְסָאוֹת.

להאזנה יש לחוץ או לסרוק את הברקוד

יחסים לא ניתנים לתכנות | מיילים: משה צחור

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

לא אֶשְׁכַּח
אִידָּ שְׁפָכְתִּי לָךְ
אֶת שְׁאֲרֵית הַיּוֹם
עַל הַשְּׂטִיחַ.
הִגַּעְתִּי בְּמִקְרָה
לְרֹחֹב שְׁלֹךְ,
הַמִּפְגֵּשׁ הַזֶּה שֶׁלָּנוּ הַצְּלִיחַ.

עָרִים עֲצוּמוֹת
הִתְחִילוּ עַל נֶגֶר.
בְּיוֹגְרַפִּיּוֹת כְּתוּבוֹת
עַל מָה שֶׁכָּבַר עֶבֶר.

לא אֶשְׁכַּח
אִידָּ הַפָּכְתִּי לָךְ
אֶת שְׁאֲרֵית הַתֵּם
מִבְּלִי לְדַעַת.
בְּנִינוּ אַרְמוֹנוֹת
חֲזָקִים וְלֹא מַחֹל,
הַמְּכוּנִית הַזֹּאת שֶׁלָּנוּ נוֹסַעַת.

עָרִים עֲצוּמוֹת
הִתְחִילוּ עַל נֶגֶר.
בְּיוֹגְרַפִּיּוֹת כְּתוּבוֹת
עַל מָה שֶׁכָּבַר עֶבֶר.

שְׁנִינוּ,
נֶגֶד הַזָּרִם,
בְּשִׁלּוֹב יָדִים,
הַצְּלַחְנוּ לְשׁוֹט.
רְשָׁתוֹת תִּקְשָׁרֵת
הוּ מִמֶּשׁ פְּלֵא,
יְחֻסִים לֹא נִיתָנִים לְתִכְנוֹת.

לצאת מעצמי | מילים: משה צחור

להאזנה יש לחוץ או לסרוק את הברקוד

הדלק שלי הוא הפחד לטעות.
אני לא מתקדם ללא אשורים.
עצירה ארצה אחרי פישלונות.
יציבות שבירה עמוסת הגנות.

זו לא בדיחה
לקום מקדם לפגוש זריחה.
זו לא בושה
לומר לעצמי שאני מכשר.

זו לא בדיחה
לקום מקדם לפגוש זריחה
אני חד פעמי,
ועכשיו אתאמץ לצאת מעצמי.

מקשיב לכולם ומלקט את הלא.
אני אוסף סביבי צבא של שליחי.
הולך בתלם לא שובר מסכמות.
זה אני שהצבתי את כל החומות.

אקבע עם עצמי רגעים ביומן.
על הכרת כל הטוב אשלים במזמן.
אפרסם באמץ עמודי מחשבה.
ואחשוף את עצמי רק לרוח טובה.

הקצב שלי והקצב שלך | מילים: משה צחור

פְּרָחִים יָפִים הֵבֵאנוּ
כָּל אֶחָד מֵהֵבֵיט,
פְּרָחִים יָפִים בֵּינֵינוּ,
בְּצַבְעֵים שֶׁל זְרִיחָה וּבִין עַרְבִים.

מוֹקְשִׁים פְּזוּרִים הֵבֵאנוּ
כָּל אֶחָד מֵהֵבֵיט,
מוֹקְשִׁים פְּזוּרִים בֵּינֵינוּ,
וְלֹא כֶּלֶם מְסַמְנִים בְּתֵיל.

וּכְשֶׁהֲקַצֵּב שְׁלִי לֹא בִקְצֵב שְׁלָד,
מִשְׁפָּט מִשְׁלָד,
מוֹקֵשׁ נִדְרָד.
הֲקַצֵּב שְׁלִי וְהֲקַצֵּב שְׁלָד,
וּמְרַחֵק נִפְתָּח.

לִפְעָמִים מִבֵּט תּוֹפֵס אֶת הַלֵּב
יוֹתֵר מִמְּלִים.
לֹא כֹּל מָה שֶׁעֲכָשְׁיוּ כּוֹאֵב
כֹּל כָּד גּוֹרְלִי.
מִבֵּט תּוֹפֵס אֶת הַלֵּב
יוֹתֵר מִמְּלִים.
רַק תִּתְּנֵי לִי לְהִתְקַרֵּב
וְנוֹכַח לְתַקּוֹן אֶהְבֶּה בְּלִי קִפְלִים.

נִיסִיוֹנוֹת קוֹדְמִים הֵבֵאנוּ
שְׁזָכוּרִים עֲדִין,
נִיסִיוֹנוֹת קוֹדְמִים בֵּינֵינוּ.
הִישָׁגִים וְכִישְׁלוֹנוֹת בְּשָׁנִים.

וּכְשֶׁהֲקַצֵּב שְׁלִי לֹא בִקְצֵב שְׁלָד,
הַלֵּב מוֹכָרָח,
לְתֵת מְרוֹח.
הֲקַצֵּב שְׁלִי וְהֲקַצֵּב שְׁלָד,
וְהַכֵּל נִסְלַח.

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

ופתאום את תופסת | מילים: משה צחור

מתי לאַחרוֹנָה בְּשִׁלְתָּ חִלּוּמוֹת
לְבִשְׁתָּ חֲלִיפָה שְׁתַּפְּנֶנָה לְפִי מִדּוֹת
מתי לאַחרוֹנָה חֲבֵרְתָּ מְשֻׁפָּטִים
שְׁהִיוּ רַק שְׁלֵדָה וְלֹא שֶׁל אַחֲרִים

מתי לאַחרוֹנָה הִסַּתְּכִלְתָּ עַל עֲצָמָי
מתי לאַחרוֹנָה רָאִיתָ שְׂזֵאת אֶתְּ

שָׂרְבִיט הַבְּחִירָה שְׁלֵדָה,
מִגַּע הַקֶּסֶם,

לֵאִיזָה בְּקָר לְהִתְעוֹרֵר.
הָאָרוֹן הַמְּסֻדָּר שְׁלֵדָה,
וּפְתָאוֹם אֶתְּ תוֹפֶסֶת,
שְׂאֵפֶשֶׁר גַּם לְנִסּוֹת כּוּוֹן אַחַר

מתי לאַחרוֹנָה בְּכִיתָ בְּאֵמֶת
מִלֵּאת אֶת הַלֵּב שֶׁהִגִּיעַ לְרִיק
מתי לאַחרוֹנָה הוֹרְדָתָ הַגְּנוֹת
כְּאֵלֶּה שְׂאֵתָן כְּבָר לֹא יִכּוֹלְתָּ יוֹתֵר לְחִיוֹת

מתי לאַחרוֹנָה הִסַּתְּכִלְתָּ עַל עֲצָמָי
מתי לאַחרוֹנָה רָאִיתָ שְׂזֵאת אֶתְּ

שָׂרְבִיט הַבְּחִירָה שְׁלֵדָה,
מִגַּע הַקֶּסֶם,

לֵאִיזָה בְּקָר לְהִתְעוֹרֵר.
הָאָרוֹן הַמְּסֻדָּר שְׁלֵדָה,
וּפְתָאוֹם אֶתְּ תוֹפֶסֶת,
שְׂאֵפֶשֶׁר גַּם לְנִסּוֹת כּוּוֹן אַחַר.

וְעִכְשָׁיו לְרֵאשׁוֹנָה תִּמְצָאִי אֶת הַמְּקוֹם
שֶׁמִּתְאַיִם רַק לָךְ מִמֶּשׁ כְּמוֹ בְּחִלּוֹם
פְתָאוֹם אֶתְּ תוֹפֶסֶת

להאזנה יש לחוץ או לסרוק את הברקוד

רצים יחד | מילים: משה צחור

רצים יחד
(3 : 15)

מילים: משה צחור
לחן ושירה: רומן גרין

ליצירת קשר – נייד: 052-9252353
מייל: Navaoms@gmail.com

כל הזכויות שמורות

רצינו לרוץ יחד
את ואני בלי לעצר.
לא חשבנו שזה יהיה ככה,
שכל כך מהר להליכה נעבר.

רצינו לאהב יחד
את ואני בלי לעצר.
לא חשבנו שזה יהיה ככה,
שנצליח להתקדם ולא לשבר.

רצים רצים
בשביל עפר
נושמים נושמים
בשביל היום
בשביל מחר

רוצים להישאר יחד
את ואני בלי לעצר
בואי נחשב שזה ככה
ובסוף הדרך לא נביט לאחור

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

ובסוף איתך הכל פשוט | מילים ולחן: משה צחור

ואם יבוא יום סגריר,
אז לפני שיהיה קריר נטעין חימום.
אם נדע לתת, אם נדע לקבל,
נטעם את התחושה המתלווה
לאהבה.

כמו מצבר שהתרוקן,
לא יכול עוד לתקן ואת טוענת אותי.
כמו בסיר המתבשל,
תמיד יש משהו מתרפך
ואת טועמת אותי.

רקמות, ורידים ונימים
כל יצירה מתחילה משרבוט.
ערמות ערמות של רשומים,
ובסוף איתך הכל פשוט.

להאזנה יש ללחוץ או לסרוק את הברקוד

מדבר עם עצמי | מילים : משה צחור

אָנִי כּוֹעֵס עַל עֲצָמִי שֶׁלֹּא רָצִיתִי הַבְּקָר.
כּוֹעֵס עַל עֲצָמִי שֶׁשִׁילַמְתִּי בְּיָקָר.
כּוֹעֵס עַל עֲצָמִי שֶׁיִּשְׁנָתִי.
כּוֹעֵס עַל עֲצָמִי שֶׁכָּעַסְתִּי.

אָנִי מְסַפֵּר לְעֲצָמִי שֶׁאֲנִי כָּכָה וְכָכָה.
מְסַפֵּר לְעֲצָמִי לָמָּה טוֹב לָנוּ יַחַד.
מְסַפֵּר לְעֲצָמִי שֶׁאֲנִי רוֹצֶה לְתַתּוֹת.
מְסַפֵּר לְעֲצָמִי לְפָחוֹת אֶת הָאֲמֶת.

אָנִי הֵכִי הִרְבֵּה מְדַבֵּר עִם עֲצָמִי,
פֶּעַם שׁוֹבֵר גְּלִים, פֶּעַם יוֹתֵר מְעַצִּים.
אָנִי הֵכִי הִרְבֵּה מְדַבֵּר עִם עֲצָמִי,
פֶּעַם שׁוֹמֵר בְּפָנִים וּפֶעַם מוֹצִיא.

אָנִי מְכִיר אֶת עֲצָמִי לֹא מְעַכְשָׁיו.
אָנִי מְכִיר אֶת עֲצָמִי הַמְרָכָב.
אָנִי מְכִיר אֶת עֲצָמִי כְּשֶׁאֲנִי פּוֹגֵעַ.
אָנִי מְכִיר אֶת עֲצָמִי שֶׁאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ.

נדנדה | מילים : משה צחור

מְהֵלֵךְ בֵּין קִצּוֹת
שֶׁל אֲדִישׁוֹת וְרִגְשׁ,
פִּיצוּי וְעֵנֶשׁ, פְּרִיחָה וְיִבֵּשׁ,
פֶּעַם זִיקָט, פֶּעַם סַנְדְּלִי שֶׁרֵשׁ

נְדַנְדָּה, הַחַיִּים נְדַנְדָּה.
תִּיקַח, תִּיתֵן, מְנוּחָה וְעִבּוּדָה.
שִׁגְרָה שֶׁכּוֹזֵאת מִמֶּשׁ לֹא אַחֲדָה,
לְמַעַלְהָ לְמַטָּה כְּמוֹ אֵז, בְּנְדַנְדָּה.

אִם אֲרָצָה לְהִרְגִישׁ אֵיךְ חַיֵּי בְּאֲמֶת,
עִם הוֹמְלָס אֲשֶׁב, מְעַט נְפִטָּפֵט.
קִצָּה מְרַחֵק, רְאִיָּה מְפּוֹכַחַת,
בוֹץ וּמְקַלַּחַת הוֹלְכִים טוֹב בְּיַחַד.

נְדַנְדָּה, הַחַיִּים נְדַנְדָּה.
תִּיקַח, תִּיתֵן, מְנוּחָה וְעִבּוּדָה.
שִׁגְרָה שֶׁכּוֹזֵאת מִמֶּשׁ לֹא אַחֲדָה,
מִצַּד לְצַד כְּמוֹ אֵז, בְּנְדַנְדָּה.

מְשֵׁה צִחּוֹר
הַגֵּל בְּנֵמָה שׁוֹרֹחַ
סְקִיצוֹת לְאוֹמְנִים

מְדַבֵּר עִם עֲצָמִי
(3 : 15)

מִלִּים : מֹשֶׁה צִחּוֹר
לַחֹן וְשִׁירָה : רוֹבִי רְאוּבֵנִי

לִיצִירַת קֶשֶׁר – נִיד : 052-9252353, מִייל : Navaoms@gmail.com
כָּל הַזְכוּיּוֹת שְׂמוֹרוֹת

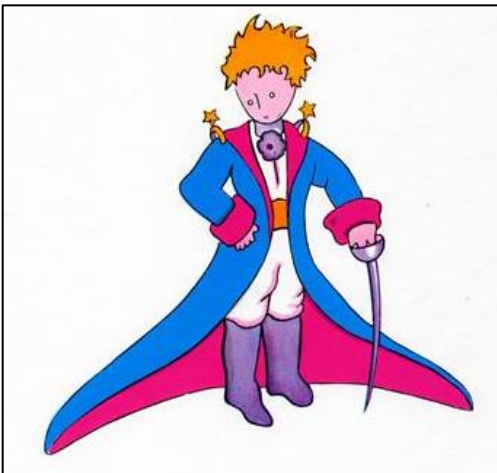

לְהַאֲזִינָה יֵשׁ לְלַחוּץ אוֹ לְסַרוֹק אֶת הַבְּרִקוּד

הנסיך הקטן | מילים : משה צחור

מחפש להשיג ולא יודע מה.
נוסע הלוד ושוב ברקבת מהירה.
הצרות שלי נעוצות במספרים,
מבגרים כמוני לא מצליחים להבין.

מביט בכוכבים ונזכר,
מתמלא געגועים לנסיך שלי הקטן.
נסיך שהתאהב בפרח,
רואים כשהוא בוכה,
רואים כשהוא שמח.
מביט בכוכבים ונצבט,
מוצא את הנסיך שאבדתי,
את הנסיך הקטן.

כשרוצים להתחכם משקרים לפעמים.
מבגרים כמוני חושבים שהם גדולים.
כל אחד מרכז בעצמו והופך נלהג,
אז לקחתי הפסקה ממה שמוכר.

העיניים עורות למה חשוב באמת.
צריך לחפש בלב, צריך לחפש היטב.
נקשרים כמוני בוכים קצת בסוף,
אני זקוק לנחמה,
זקוק לבאר באמצע החול.

המבוגרים | מילים : משה צחור

אמא כְּעֶסֶה כְּשֶׁחֲזַרְתִּי רְטוּב.
אָבֵל זֶה הַגֶּשֶׁם הוּא שֶׁהֲרֵטִיב, בְּאֶמֶת.
רַק רְצִיתִי לְשַׁחֵק עִם תּוֹמָר בְּחוּץ,
זֶה הַגֶּשֶׁם אֲשֶׁם, בְּהֶחֱלֵט!

אמא אָמְרָה שֶׁחֲזָאִים לֹא טוֹעִים,
הִיא הִזְהִירָה מְעַנֵּן אֶפֶר שֶׁנֶּרְאָה מִתְקַרֵּב.
יְלָדִים לֹא נִבְהָלִים מְעַנְנִים רְחוּקִים,
יְלָדִים קִטְנִים נִמְשָׁכִים אַחַר הַלֵּב.

הַמְבֻגָּרִים תָּמִיד מְפַסְפְּסִים אֶת הַגֶּשֶׁם,
אֶת הַחֶשֶׁק לְתַפֵּס טִיפּוֹת בְּלִשׁוֹן.
הַמְבֻגָּרִים מְשַׁגְּעִים,
עוֹשִׂים לִי סִחְרָחֶרֶת,
מְפָרִיעִים לִי לְהִישָׁאֵר בְּעוֹלָם הַדְּמִיוֹן.

אמא כְּעֶסֶה כְּשֶׁחֲזַרְתִּי רְטוּב.
אָמְרָה שֶׁלְּפַעֲמִים אֲנִי מִתְנַהֵג כְּמוֹ יֶלֶד.
אָבֵל אֲנִי בְּכֻלּוֹ לֹא הִיִּיתִי עָצוּב,
שֶׁמִּחֲתִי שֶׁהֵנָּה, אוֹלִי, חֲזַר אֵלַי הַפְּלֵא.

בלעדיה אני אבוד | מילים: משה צחור

מעבר למרחק ולזמן,
מעבר ללב הנפגע,
מעבר ליחד או לחוד,
בלעדיה אני אבוד.

מעבר לזעה ולריח,
מעבר לגוף הרוותח,
מעבר למה שמדוד,
בלעדיה אני אבוד.

מעבר לצליל המכר,
מעבר לנוף שעבר,
מעבר לשביל הצמוד,
בלעדיה אני אבוד.

כור היתוך | מילים: משה צחור

זהויות שונות התנקזו במאהל,
ממש דקה לפני הפיצוץ.
כשהארץ הייתה אכולה ושסועה,
שפנו ביחד התנחלות וקבוץ.
אופיר מנתיבות נשאר אחי,
גם חגי הקוציני שהחריש חטיפים.
וספי הירושלמי ואמיל ומני,
אפילו ארסו שספרו שהיה קצין
בצבא הארמני.

ועכשיו, חוזרים לפזר כאן פחד,
חוזרים בינינו בורות ענקיים.
הזהויות שלנו התקלחו פעם יחד.
ועדן,
נשארו נקים.

זהויות שונות התנגשו במאהל,
ועוד קראו לזה כור היתוך.
כשהארץ הייתה במגמת עליה,
חברו קבוצות כדי לחסוך בחכום.
יזהר מיקום נשאר אחי,
גם חמי השמן, תל אביבי פקחי.
ויבגני ואלקס ואשרף ורוני
וכל אותם שממש לא חשבו אז כמוני.

החליטה לנסות | מילים : משה צחור

התכנסתה בשמיכה
כדי לשמר את חום המקלחת.
השיגה הרבה
ובכל זאת עדין נאנחת.
מערבלת כזו של אמצע החיים -
לא האיש,
לא הקו,
גם לא הילדים,
רק שיהיו בריאים.

ואיך תוכל עם הסערה להתמודד,
בלי מצפון, בלי מנוע
משהו או מישהו להיאחז,
להשאיר חותמת אחריה
היא חניכה, חניכה קדם,
את עצמה לשכנע.

תלתה משמעות
בשגרת החפצים בבית.
גלתה רק שעמום
ואין מה שירים עדין.
מהשוק חזרה בנדיים ריקות -
לא שירה,
לא ציור,
גם לא בשול ירקות,
אז החליטה לחכות.

זרמו מים רבים
בנהר היום יום הגועש.
מצאה רגע מנוחה,
רק מחוץ לשמיכה רועש.
זה הזמן שלה לקבל החלטות -
בלי בושה,
בלי חשש,
גם בלי חרטות,
אז החליטה לנסות.

קצת שירה על קצה המזלג...

"בזמן האחרון כלם מתחדדים ועדין המציאות מאוד מטושטשת בני אדם הם אוסף רגעים בודדים ואם רק נבין נוכל אז לגשת..."

מתוך "זהות"

/ שובו של אלול / משה צחור

וּוֹיֵת הַשֶּׁמֶשׁ בַּשָּׁה אֶת שׁוֹבוֹ שֶׁל אֱלֹוֹל
כְּמוֹ מִתְּנֵה עֲסוּפָה כְּאֵרִינָה מִחֻזְרֵיִת
וּבְשַׁעַת הַבֶּקֶר . טִלְטַלַת שׁוֹפֵר צְלוּל .
נֶצְרָה שְׁאֵלוֹת .
שֶׁהַשְּׂאֲרָתִי חִבּוּיֹת מִסַּחַת לִקְרִית

וּוֹיֵת הַשֶּׁמֶשׁ בַּשָּׁה אֶת שׁוֹבוֹ שֶׁל אֱלֹוֹל .
לְרַצֵּן אֶת שְׁגֵרַת חֲלָדֵי .
כְּמִצֵּעַ הַרְיוֹם הַקְרִינָה בְּשֶׁרֶם שְׁמֵרִית

ביופטיה | משה צחור

ואולי קוה שאנחנו צריכים
זו ביופטיה.
רקמה פנימית,
הרדמה מקומית,
ותוצאה חינוכית,
קיומית.

התבוננות | משה צחור

וּוֹיֵשׁ אֶת זֶה שֶׁמִּפְחָד
לְקַבֵּעַ בְּיוֹמָן
פְּגִישָׁה עִם עֲצֻמוֹ
שְׁמָא יִבְהַל וַיִּבְרַח
אֲזִי הוּא מְמַלֵּא בְקוֹרִים
בְּחַיִּים שֶׁל אֲנָשִׁים אֲחֵרִים
רַק כְּדֵי לְהַרְגִישׁ מוֹרָם
אוּ רַק כְּדֵי לְצַעֵק שֶׁהוּא מִקְפָּח

מִכְּפֻרִים מִבְּנֵי
מִתְּנֵה מִתְּנֵה
הַמְּפֹרָשׁ שֶׁנִּגְוֹת נִשְׁעָה
אֵין לָמַח עֹזְרֵיִן .
כִּי מִפְּרֹשׁ רֵצֵת
כִּי קֹדֶשׁ רְחֹלִיִן .
הַמְּפֹרָשׁ נִשְׁאָרֵי הַדּוֹשִׁים
הַיְלָרִים נִשְׁכָּחוּ אֲנָשִׁים
וְהַיֵּשׁ עֹזְרֵי קָם .

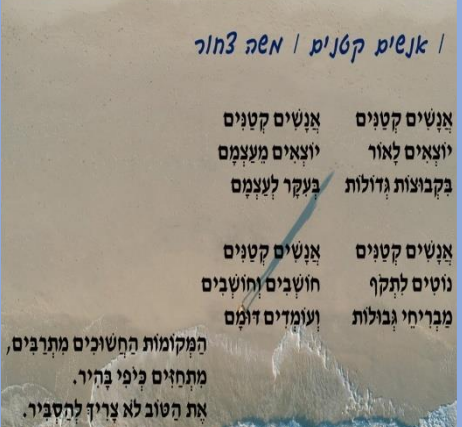

אנשים קטנים | משה צחור

אֲנָשִׁים קֹטָנִים אֲנָשִׁים קֹטָנִים
יוצאים לאור יוצאים מעצמם
בקבוצות גדולות בעקר לעצמם

אֲנָשִׁים קֹטָנִים אֲנָשִׁים קֹטָנִים
נוטים לתקף חושבים וחושבים
מבחיני גבולות ועומדים דומם

המקומות החשובים מתרבים,
מתחזים כפי בהיר.
את הטוב לא צריך לחסור.

ארבעת המינים
משה צחור

רואים שזה מורה
במשך, בפלגה, בבית הכנסת,
ביחד גדולים וקטנים,
ארבעת המינים.

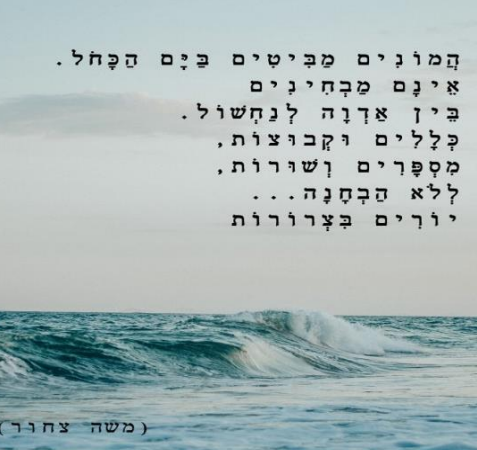
אז למה תמיד,
כל אימת שרוח רעה נכנסת,
בכל העתונים
מסמינים מטענים?

ארבעת המינים,
הזו יותר מתונים.
ארבעת המינים,
דוקא בגלל שאנחנו כאלה שונים.

הַמּוֹנִים מִבֵּיטִים בְּכֶם הַכָּחַל .
אֵינָם מְבַחֲיִנִים
בֵּין אֲדָנָה לְנַחְשׁוֹל .
כְּלָלִים וְקַבּוּצוֹת ,
מְסַפְרִים וְשׁוֹרוֹת ,
לֹא הַבְּחִינָה . . .
יּוֹרִים בְּצֻרוֹת

(משה צחור)

טובים או רעים
משה צחור

תלמדו מהגשם
תלמדו מהשמש
שניהם יכולים
להיות טובים או רעים
זה ענין של מינון

אמונות ודתות
כח ושלטון
כלם יכולים
להיות טובים או רעים
ענין של כיוון
ענין של סיפון

וקשאני פוגש לעתים
טובים או רעים
אני מצליח להבחין
בין קלפה ונגרעין
כי ישר והגון
כבר שומעים בתוך הניגון

זה אני

אני משה צחור, בן 44, תושב נתניה, נשוי לנאוה ואב לאורי, מתן, שקד, גיל ועמית.

מגיל צעיר המוזיקה היא המקור שלי למילוי הנפש. החיבור בין מילים, לחן ועיבוד מדהימים וקסומים בעיניי כל פעם מחדש.

לאחרונה פרשתי מצה"ל לאחר 25 שנות שירות, ברובן בחיל התותחנים.

הלחימה, החוויות, האובדן והאחריות העצומה מגיל צעיר, נתנו בי סימנים באופן לא מודע לאורך השנים. מאוחר יותר למדתי שיש רבים כמוני שסובלים מתופעות דומות (הידועות בשם המכליל 'פוסט טראומה'). אצלי זה בא קל, אני בסדר אבל עם קצת "שריטות" (כמו רבים וטובים שמסתובבים כאן).

בשנים 2002-2003 הייתי סמג"ד בגזרת חברון ו-16 שנים אחרי פיגוע נוראי בישוב שהיה באחריותי, נוצר בי דחף חזק, מן קול פנימי שלא מרפה, לכתוב עליו שיר - "לו הנופלים היו יכולים לדבר".

ומאז, גיליתי בכתיבה מפלט לנפש. מצאתי בה יכולת לבטא תחושות ורגשות שטמונים אצלי עמוק בפנים ולא ידעו איך לצאת החוצה. בעזרת הכתיבה אני מצליח לגעת בדברים הכי מטלטלים שמעולם לא העזתי להוציא.

ואני כותב כמעט על כל דבר שנוגע לחיים שלי ולחיים כאן.

אחרי הפרישה מהשירות הצבאי, החלטתי לקחת את הכתיבה קדימה ולהפוך אותה לעיסוק מרכזי. הרצון לגעת באנשים עם המילים שלי, היכולת להלביש את המילים בלחן ובשירה, לכתוב לאנשים שירים בהזמנה פרטית וליצור שיתופי פעולה ממלאת אותי באור.

כיום, אני בתהליך כתיבה של ספר העוסק בחוויות הכלל ישראליות של השירות הצבאי, מפיך סקיצות עם מוזיקאים נפלאים ומוציא החוצה את מה שיושב לי בבטן.

עבורי - הכתיבה היא מפלט לנפש
עבורכם - היא יכולה להיות מתנה

אשמח לקחת חלק בחוויות שלכם!

משה צחור - משתדל להכניס הכל בכמה שורות

נייד: 052-9252353 | מייל: navaoms@gmail.com | אתר: www.moshewords.com

הוצאה לאור: אולפני שיר, קידום אמנים ויוצרים, השלושה 3 ת"א.
טל. 1599-516-516 | www.אולפנישיר.co.il